

Medlemmer af Folketinget Line Barfod (EL), Keld Albrechtsen (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Søren Søndergaard (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for nyvalg til kommunalbestyrelse og amtsråd og om folkeafstemning i kommune og amt.
(Beslutningsforslag nr. B 152).

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse og omlægning af retsafgifterne i civile retssager.
(Beslutningsforslag nr. B 154).

Medlemmer af Folketinget Peter Skaarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Christian H. Hansen (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Poul Nødgaard (DF) og Karina Sørensen (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om EU-parlamentarikeres løn-, skatte- og rejsevilkår.
(Beslutningsforslag nr. B 153).

Medlemmer af Folketinget Pernille Rosenkrantz-Theil (EL), Lissa Mathiasen (S), Anne Baastrup (SF) og Elisabeth Arnold (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling med hensyn til fremmedadoption af danske og udenlandske børn.
(Beslutningsforslag nr. B 155).

Medlemmer af Folketinget Ole Sohn (SF), Aage Frandsen (SF), Lene Garsdal (SF) og Kamal Qureshi (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af en bedre integration på det danske arbejdsmarked.
(Beslutningsforslag nr. B 156).

Medlemmer af Folketinget Kristen Touborg (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

»Vil ministeren i forlængelse af den regionalpolitiske redegørelse 2004 og tidligere vedtagelser uddybe, hvordan regeringen i praksis vil leve op til kravene om ens levevilkår, større lighed i service, beskæftigelse og økonomiske vilkår i alle egne af Danmark samt en speciel indsats for de dårligst stillede egne af landet, f.eks. Bornholm, Lolland-Falster, det sydfynske område og dele af Vestsjælland og Nord- og Vestjylland?«
(Forespørgsel nr. F 48).

Efter anmodning ændres rækkefølgen af sager på Folketingets dagsorden for mødet i dag, således at forespørgsel nr. F 34, punkt 16, behandles før redegørelse nr. R 9, punkt 15.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget beskæftigelsesministeren, trafikministeren og socialministeren.

Til beskæftigelsesministeren er anmeldt følgende hovedspørgere:

1. Ole Vagn Christensen
2. Line Barfod
3. Ole Sohn

Der er ingen, der har meldt sig som hovedspørgere til trafikministeren. Ønsker nogen at tilmelde sig på nuværende tidspunkt? (*Ophold*). Ja, hr. Keld Albrechtsen.

4. Keld Albrechtsen

Der er ingen, der har meldt sig som hovedspørgere til socialministeren. Ønsker nogen at tilmelde sig på nuværende tidspunkt? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

De pågældende vil få ordet i den rækkefølge, der er nævnt.

Spm. nr. US 98

Ole Vagn Christensen (S):

Nu hedder det jo en beskæftigelsesminister, men det, vi må konstatere er jo, at der har været en

stigende arbejdsløshed under denne ministers epoke. Derfor vil jeg godt tillade mig at stille det spørgsmål: Hvordan er det at sidde som minister og se på, at ens kollegaer ikke viser rettidig omhu omkring beskæftigelsen?

Kl. 13.05

Lad mig lige komme med et par eksempler: Ser vi på de besparelser, regeringen har lavet angående vedvarende energi, kan vi konstatere, at med den politik, der har været ført, er vindmølleindustrien faldet fra 48,5 pct. til 43,5 pct. af verdensmarkedet. Ser vi på sol og biomasse, kan vi konstatere, at Østrig og Tyskland er i vældig fremgang på disse områder. Og ser vi på det sidste område, jeg skal trække frem i denne her forbindelse, nemlig bølgeenergien, er der måske 6.000 arbejdspladser, der, fordi der ikke er vist rettidig omhu, er på vej til at forsvinde væk fra Danmark.

Er det tilfredsstillende for en beskæftigelsesminister at måtte konstatere, at politikken medfører en stigende arbejdsløshed – vel at mærke den politik, som ministeren er en del af?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er da udpræget glædesløst at se på, at arbejdsløsheden stiger i det danske samfund, at den fra et lavpunkt i begyndelsen af 2002 nu er steget med 40.000. Det har jeg da kigget på med bekymring, og regeringen har jo også løbende drøftet situationen, vi har løbende taget initiativer, vi har fremrykket investeringer, vi har gennemført skattelettelser, vi har bevilget yderligere penge til omskoling og efteruddannelse af medarbejdere.

Men desværre må vi jo sige, at den internationale afmatning, der har været i økonomien, også har kastet sine skygger ind over Danmark, sådan at vi ikke har haft den gang i økonomien, som vi kunne ønske os.

Derfor traf regeringen beslutning om, at vi nu ville sparke det opsving i gang, som vi har kunnet se tegn på, men som desværre er kommet langsommere og mindre kraftigt, end vi havde forventet. Derfor sætter vi nu aktiviteter i gang, der medfører, at ledigheden i hvert af årene 2004 og 2005 reduceres med 22.000 personer.

Så jeg mener, at vi har udvist rettidig omhu på de her områder. Vi har sikret, at vi har tilpasset vores indsats til de aktuelle muligheder, men da vi nu kunne se, at opsvinget kom senere, besluttede vi aktivt at gribe ind.

Ole Vagn Christensen (S):

Hvis man mener, at det er rettidig omhu at lade arbejdsløsheden stige og så derefter gribe nogle foranstaltninger, der gør, at man kan imødegå den, når man godt ved, at den politik, man har gennemført, faktisk er den, der er skyld i, at man ikke har vist rettidig omhu!

Lad mig tage vindmølleindustrien. Det er da rigtigt, at den har problemer rundt omkring på verdensmarkedet, men der er jo ikke noget i vejen for, at vi sådan set kunne erstatte det, og at vi kunne være et hjemmemarked, der kunne bygge op og dermed holde beskæftigelsen i stedet for at sende disse mennesker ud i en arbejdsløshed, så vi kunne stå parat, når markedet var i stand til at aftage flere møller. Det andet er da ikke at vise rettidig omhu.

Det, der sker omkring bølgeenergien, er, at dette projekt, fordi man ikke kan finde de fornødne penge til at iværksætte det i stor skala, så det virkelig kunne blive en fremdrift for Danmark, nu forsvinder ud af Danmark. Det er da ikke bedre at mangle 50 mio. kr., som man gør til disse forsøg, og så i stedet for lade det gå over på arbejdsløsheden, lade den betale for det.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

De internationale konjunkturer spiller jo også, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd jo har påpeget for os ved flere lejligheder, en rolle. Den lave dollarkurs – opgjorde Arbejderbevægelsens Erhvervsråd – koster noget i retning af 28.000 arbejdspladser i Danmark. Så derfor må man jo sige, at vi er undergivet de internationale konjunkturer.

Nu, hvor vi kan spore, at opsvinget er i gang, men kommer langsommere, har vi jo også grebet aktivt ind for at sikre, at vi nu er med fra start, når opsvinget kommer. Vi nedbringer altså i hvert af årene 2004 og 2005 ledighedskøen med 22.000 mennesker.

Kl. 13.10

Så man må jo sige, at vi selvfølgelig skal gøre, hvad vi kan, for at den danske arbejdsstyrke er mobil, er velkvalificeret, er uddannet sådan, at man kan tage de nye udfordringer, der kommer på energiområdet og på andre højt teknologiske områder.

Ole Vagn Christensen (S):

I stedet for at stå her og prøve på at fremføre, at man sådan set gør en hel masse, synes jeg, at beskæftigelsesministeren skulle erkende, at inden

for vindmølleindustrien har man muligheden for at kunne gøre noget ekstraordinært på hjemmemarkedet, mens man venter på de udenlandske markeder. Det er vel den måde, man allerbedst ville være parat til at kunne sørge for, at også den industri kunne klare sig, når nu konjunkturerne vender. Men det, vi i stedet for må høre her, er en hel masse om konjunkturer.

Ministeren må vel give mig ret i, at man kan imødegå konjunkturer ved at gøre en indsats her, og jeg vil gerne sige, at jeg tror, at der er mange fugle på taget i den jobplan, ministeren har lagt frem, men det får vi jo mulighed for at konstatere.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det sidste er ubetinget rigtigt, det vil vi jo kunne læse af tallene.

Det, der er afgørende for, om vi er i stand til at møde opsvinget og udnytte opsvinget, når det kommer, er jo, at vi har en veluddannet og mobil arbejdsstyrke, som er parat til at træde ind på de nye områder, hvor industri, service, produktion vil stige.

Vi må erkende, at beskæftigelsesområdet jo er ét stort foranderligt område, hvor der hver dag etableres nye arbejdspladser og nedlægges nye arbejdspladser, og den udfordring, vi står over for, er jo at kunne sikre danske arbejdspladser. Selv når globaliseringen koster mange arbejdspladser, som f.eks. på mobiltelefonfabrikken i Nordjylland, så betyder det jo, at vi skal fortsætte ad den vej og finde andre områder, hvor vi er konkurrencedygtige. Og vi har jo den store glæde, at Danmark ligger meget højt konkurrenceevnemæssigt i de målinger, der ligger; jeg tror sågar, vi er oppe på fjerdepladsen. Så det giver jo en solid basis for beskæftigelsen i Danmark fremover.

Formanden:

Så er det hr. Ole Vagn Christensen for et sidste spørgsmål.

Ole Vagn Christensen (S):

Mens græsset gror, dør horemor. Det kunne man jo sådan set godt bruge som benævnelse på det svar, ministeren gav her til sidst.

Jeg vil gerne understrege, at jeg er helt enig i, at man skal have opkvalificeringer, og at det at følge med med sin arbejdskraft er noget væsentligt, men det er også væsentligt, at når man går ind og kvæler den vedvarende energi, og når

man går ind lige så stille og udsulter den, så har man afskåret disse områder fra at kunne være nogle af motorerne i forbindelse med en beskæftigelsesindsats.

Det er man ved at få øjnene op for i omverdenen, men jeg forstår, at det ikke er ministerens tankegang, at vi sådan set godt kunne gøre en indsats. Men jeg håber, at ministeren går tilbage i sit studerekammer og siger: Jeg skal ikke have fugle på taget, jeg skal have noget konkret, der kan give en øget beskæftigelse.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

En af ulemperne, når man bliver eksamineret i sådan et bredt felt, er, at man ikke lige er opdateret, men er vi ikke forligspartnere på energipolitikens område? Det foresvæver mig, at vi har indgået en del forlig med Socialdemokratiet, så derfor forekommer spørgsmålet mig lidt uforståeligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 99

Line Barfod (EL):

Nu er jeg klar over, at ministeren af en eller anden grund er beskæftigelsesminister og ikke arbejdsminister, men jeg går ud fra, at det også er et mål for beskæftigelsesministeren at få folk i arbejde. Derfor vil jeg gerne høre, om det slet ikke har foresvævet ministeren, at nogle af de mange mennesker, der er arbejdsløse, rent faktisk kunne sættes i arbejde i morgen.

Kl. 13.15

I går kunne vi f.eks. i tv høre om, at Helsingør Sygehus er ved at gå til i snavs, og at man er meget bekymret for, hvor mange flere mennesker der bliver syge, fordi man simpelt hen ikke rengøringsmæssigt kan nå at følge med. Rengøringsarbejderne kan ikke arbejde hurtigere, end de gør. I forvejen er rengøringsfolk jo nogle af dem, der bliver hurtigst nedslidt.

Hvorfor ikke sætte nogle af de mange arbejdsløse i gang med f.eks. at gøre rent på sygehuse? Hvorfor ikke få nogle i arbejde med det samme?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at vi jo har haft den debat mange gange før. Jeg ved, at fru Line

Barfod lever tilbage i 1930'erne, 1940'erne, 1950'erne, hvor man havde centralistiske, statsdirigerede økonomier, hvor man kunne sige til folk, at nu er der arbejdspligt dér, og nu er der arbejdspligt dér, og hvis vi har brug for lidt i Sibirien, jamen så tager I til Sibirien.

De principper bygger det danske samfund altså ikke på. Vi har et ansvar over for økonomien, vi har et ansvar over for de mennesker, som skal i arbejde, med hensyn til, at det er reelle job og ikke bare noget, hvor man bliver smidt ind, fordi man nu bare skal derind.

Hele reformen »Flere i arbejde« bygger jo netop på, at mennesker skal motiveres til de job, de skal uddannes, efterskoles, opkvalificeres til de her job. Sådan nogle tvangsforanstaltninger, som fru Line Barfod går ind for, ligger altså uden for rammerne af denne her regerings arbejdsfelt.

Line Barfod (EL):

Jeg tror, at et eller andet er gået galt. Så vidt jeg har forstået, har den regering, som beskæftigelsesministeren er minister i, indført den mest centraliserede styring, vi har set. Det er den regering, vi har i øjeblikket, og som ministeren er minister i, der har indført, at det offentlige forbrug højst må stige med 0,5 pct. Det er den regering, der har sagt, at alle offentlige investeringer over 1 mio. kr. ude i kommunerne, skal ind og godkendes hos finansministeren personligt.

Det er altså svært at se, at det skulle være os, som kommer med ideer til, hvordan man sætter folk i arbejde, der er centralister. Tværtimod er det jo regeringen, der gør, hvad den kan, for at forhindre, at folk kommer i arbejde, og i stedet tvinger dem til at gå arbejdsløse.

Det er jo ikke et spørgsmål om at motivere de arbejdsløse til at gå i arbejde. Folk vil gerne arbejde. Jeg synes, det er en hån, når ministeren siger det, som om de arbejdsløse ikke vil arbejde. Der er masser af mennesker, der gerne vil arbejde. Der er arbejde, vi har brug for bliver udført. Men de må ikke. Og det er regeringen, der forhindrer, at de kommer ud og kan tage det arbejde.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er fuldt ud klar over, at de lediges højeste ønske er at komme i arbejde. Det er også derfor, vi har fremsat en pakke for Folketinget, som sikrer, at vi nu sætter skub i opsvinget, sådan at vi kan

få bragt ledighedskøen ned – 22.000 i hvert af årene 2004 og 2005.

Det er så også denne regerings mål at sikre, at beskæftigelsen hviler på sunde økonomiske principper. Vi vil meget gerne have, at væksten sker, at den private sektor kommer til at fylde mere. Derfor vil vi gerne geare medarbejderne til at kunne tage job i industrien.

Men jeg skal selvfølgelig ikke skjule den kendsgerning, at siden denne her regering trådte til, er der altså sket en vækst i antallet af offentligt ansatte på 10.600 personer. Så man kan sige, at vi har lavet en væsentlig forøgelse på det område, som fru Line Barfod efterlyser.

Line Barfod (EL):

Jeg har bemærket, at regeringen er kommet med en panikpakke og håber at imødegå de dårlige meningsmålinger, og at man her ved hjælp af en forbrugsfest for de rigeste håber at skabe job til en pris på 1,5 mio. kr. stykket.

Hvis man nu i stedet satsede på at skabe job dér, hvor der virkelig er behov for nogle flere hænder, prøvede at sørge for, at vi fik en bedre fordeling i samfundet, så der ikke er nogen, der skal slides ned i en alt for ung alder, og andre, der bliver ødelagt af ikke at måtte arbejde, så kunne man virkelig få noget for de penge, man smider ud i øjeblikket.

Jeg har forstået, at 6.000 af de job, man vil skabe, skal ske via aktivering. Betyder det, at man nu vil tvinge flere ud i tvangsaktivering fra regeringens side, at endnu flere f.eks. skal sidde og pakke Bodumkander og andet, som betyder, at folk, der i dag har arbejdet til en ordentlig løn, bliver arbejdsløse? Er det det, regeringen lægger op til?

Kl. 13.20

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som fru Line Barfod måske har set i regeringens plan, så afsætter vi jo flere penge til at uddanne ledige, hvad enten det er i første ledighedsår, eller det er de kortuddannede i andet ledighedsår. Vi tager sågar fat på spørgsmålet om at sikre, at også faglærte, der har læse/staveproblemer, kan komme på kurser. Så vi har jo fremsat en lang række forslag, som sikrer, at folk kan komme i aktiviteter, som retter sig mod det fremtidige arbejdsmarked. Det gælder også social- og sundhedsuddannelserne, som jo indgår i det her område, som jo udpræget retter sig mod det kommunale og amtslige område.

Formanden:

Fru Line Barfod for et sidste spørgsmål.

Line Barfod (EL):

Uddannelse er fint. Hvis man så også fjernede den brugerbetaling, regeringen har sat kraftigt i vejret, kunne det blive endnu bedre.

Men det, jeg spurgte til, var, om regeringen vil sende endnu flere ud i tvangsaktivering i projekter som på Bodum og andre steder, hvor de kommer til at sidde og lave noget arbejde, som ellers blev udført af folk, der fik en ordentlig løn, og hvor man dermed flytter stillinger fra folk, der har ordentlige løn- og arbejdsvilkår, over på folk, der skal sidde til underbetaling, som vi har set det tidligere, og hvor man dermed netop laver hele det her tvangsarbejde, som ministeren lige før talte så meget imod, men som regeringen altså intet har gjort for at stoppe.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som det måske er bekendt, arbejder vi i øjeblikket sammen med Konkurrencestyrelsen for at udarbejde et regelsæt, der gør, at når man kommer i kommunal aktivering, sker der ikke en konkurrenceforvridning på det område. Jeg er da fuldstændig enig med fru Line Barfod i, at folk da ikke bare skal kastes ud i formålsløs aktivering.

Det, jeg synes er en af hovedgevinsterne ved »Flere i arbejde«-reformen, som vi lavede, er, at mennesker kan komme i praktik i rigtige job på rigtige virksomheder, i modsætning til tidligere, hvor man kun kunne komme i job, som ellers ikke ville blive udført. Og alle ved vel, hvor demotiverende det er at udføre et job, som ellers ikke ville være blevet udført af nogen andre.

Så jeg mener, at vi med reformen »Flere i arbejde« har sikret, at der skal være perspektiv i aktiveringsindsatsen. Den skal aftales med den ledige selv, og der skal være et perspektiv i det job, man kommer ud og får. Og det mener jeg vi har sikret med »Flere i arbejde«.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 100**Ole Sohn (SF):**

Jeg vil gerne starte med at rose regeringen. Så blev der spidset ører! Jeg synes, det er godt, at der er kommet en jobpakke. Man kan selvfølgelig-

lig sige, at den er kommet lidt for sent, men det er godt, at den er kommet.

Men den har måske – set med mine øjne – fire svagheder.

For det første skaber den for få job. For det andet er de job, der bliver skabt, alt for kostbare. For det tredje er den fordelingsvirkning, der er af jobpakken, forårspakken, urimelig, fordi den fattigste del af befolkningen intet får, mens regningen bliver sendt videre til fremtidige generationer. Og for det fjerde indeholder den ingen miljøforbedring.

Hvad er egentlig grunden til, at regeringen har valgt den absolut dårligste model til at skabe nye job? Og det er jo ikke noget, jeg forsøger at påstå. Det er jo noget, Finansministeriet selv har beregnet: Den dårligste metode til at skabe nye job er skattelettelse, specielt når de er ufinansierede og man sender regningen videre til næste generation.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne sige indledningsvis, at alle de skattelettelse, der er gennemført, er fuldt finansierede. Det kan jeg godt forstå er overraskende for oppositionen, som jo altid har været vant til, at hvis man giver en skattelettelse på ét område, så kræver man det flerfold igen på andre områder. Men her har vi altså en fuldt finansieret skattelettelse, hvor der ikke kommer nogen regning bagefter, men hvor meningen jo er, at vi skal give den danske økonomi et skub.

Vores pakke indeholder fire elementer.

Det første element er en suspension af opkrævningen af det særlige pensionsbidrag. Det bidrag blev indført i sin tid for at dæmpe konjunkturterne. Nu har vi en lav konjunktur, og derfor suspenderer vi indbetalingen af penge. Det er folks egne penge, det er slet ikke nogen gave fra staten, det er folks egne penge, som de selv sparer op, og hvor vi nu suspenderer tvangsopkrævningen af de midler.

Kl. 13.25

Det andet element er fremrykning af skattelettelse, fuldt finansieret, som jeg sagde.

Det tredje element er fremrykning af offentlige investeringer i et omfang, hvor det er praktisk muligt at rykke dem frem.

Det fjerde er, at vi over de næste år afsætter godt 500 mio. kr. til efteruddannelse og videreuddannelse af de ledige.

Vores forårspakke indeholder fremrykkede investeringer, skattelettelse, suspension af

tvangsindbetalinger og hjælp til de ledige til omskoling og efteruddannelse, så man kan sige, at vi sætter ind over et bredt felt.

Økonomerne har så sagt, at virkningen af det her er, at ledighedskøen med udgangen af 2004 vil være 22.000 lavere, end den er i øjeblikket.

Ole Sohn (SF):

Det er klart, at regeringens økonomer siger, at det her vil give 22.000 nye job.

Men regeringen glemmer jo at sige, at man faktisk har skaffet arbejdsløshed ved at nedbringe det offentlige forbrug i år med 1 mia. kr. og næste år med 3 mia. kr. Det giver jo 1.700 arbejdsløse i år, og det giver 5.200 nye arbejdsløse næste år, og det skal jo trækkes fra de 22.000; de 6.000 er aktivering.

Jeg forstår slet ikke, hvorfor ministeren ikke siger til fru Line Barfod: Nej, i stedet for aktivering tilbyder vi nogle ordentlige, sunde job som rengøringsassistenter på Helsingør Sygehus. Det kunne man have gjort, hvis man ville skabe regulære job.

SP-ordningen er jo en likviditetsgevinst, det er jo nogle penge, som man kommer til at mangle til sin tid, og det vil sige, at folk får dårligere pension, der bliver udgifter til øget folkepension til den tid – det har regeringen jo ikke regnet ind.

Så når man skal gøre op, om man vil bruge x antal milliarder – for skattelettelserne er jo ikke fuldt finansierede, det er de kun under forudsætning af, at beskæftigelsen stiger, at man altså opfylder 2010-målsætningen, og det gør man ingenlunde – burde regeringen jo, hvis man ønskede at skabe beskæftigelse, have gjort det, som finansministeren har sagt. Hvis man bruger 1 mia. kr. til skattelettelser, så giver det kun 200 nye job, men investerer man dem i offentligt forbrug, altså i forbedring af den offentlige service, så giver det 1.700 nye job.

Så jeg fatter simpelt hen ikke, hvorfor regeringen har valgt den absolut dårligst tænkelige metode at bruge pengene på.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Når man er i regering, må man også påtage sig et politisk ansvar, og vi har derfor påtaget os det ansvar, at vi nu vil sætte skub i opsvinget og nedbringe den alt for høje ledighed.

Til det formål har vi fremsat vores forårspakke med de elementer, jeg omtalte før. Vi ved, hvad virkningen er. Der er ingen økonomer, der

har bestridt, at den får de effekter, som regeringen siger.

Så er der nogle, der synes, det er for tidligt, der er nogle, der synes, det er for sent, der er nogle, der synes, det er unødvendigt osv. Men hvis der har været kritiske kommentarer, har de jo snarere gået på, at det fører til for høj aktivitet i det her samfund. Så der er jo ingen overhovedet, der har bestridt, at det får den virkning, at ledighedskøen nu bliver kortere, og det er jo det, der har været hovedformålet for os.

Så har vi selvfølgelig mellem os en politisk forskel, nemlig den forskel, at hr. Ole Sohn gerne vil have, at så meget som muligt går ind over de offentlige kasser, at vi kan sidde og administrere menneskers penge.

Dér har vi altså den opfattelse, at der skal være et større økonomisk råderum. Derfor siger økonomerne – og i parentes betraget var det også den tidligere regerings økonomer, det er jo ikke sådan, at vi nu er gået et andet sted hen og har fået beregnet det, så det foregår på samme vis som tidligere – at vi nu får en øget aktivitet, at vi får en lavere ledighed, samtidig med, og det har vi lagt vægt på, at de enkelte mennesker får råderetten over de penge. Vi har så regnet til den forsigtige side, nemlig sagt, at der nok er flere, der vil spare op.

Til hr. Ole Sohns punkt om pension vil jeg sige, at der jo ikke er noget, der forhindrer mennesker i at bruge deres skattelettelser, at bruge deres udbetalte SP-midler til at sætte ind på en pensionsordning. For mig ville det være helt fint, og der er jo ingen, der forhindrer det.

Kl. 13.30

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne stille et meget konkret spørgsmål: Betyder det, at regeringen vil tilbyde borgerne den mulighed at lade deres penge blive stående i SP-ordningen? Det er jo en fantastisk opsparringsordning. Hvorfor skal man tage dem ud og lægge administrationen over til banker og diverse andre? Vil beskæftigelsesministeren give tilfald om, at man vil spørge borgerne, inden skattekortet sendes ud, om man vil have pengene stående i SP og så få dem, når man har brug for dem som pensionist, eller om man vil have dem ud i dag? Så har man jo frit valg. Jeg går ud fra, at regeringen som en liberal regering vil give borgerne den valgfrihed. Det er det ene.

Det andet er, at Finansministeriets økonomer både før valget under den forrige regering og under den nuværende regering har sagt, at den

dårligst tænkelige måde at skabe nye job på er via skattelettelse. Og ministeren siger, at SF jo bare vil have al mulig offentlig beskæftigelse. Der vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren ikke mener, at det er rimeligt, at vi får repareret vores kloakledninger, vores vandledninger, som er ved at gå til, mener ministeren ikke, at det er rimeligt, at vi har nogle ordentlige daginstitutioner, nogle folkeskoler, der fungerer, en ordentlig ældrepleje? Er det dér, ministeren er uenig?

Det er jo det, vi foreslår, man skulle bruge pengene til, netop til de ting, der er behov for, til nogle opgaver i samfundet, der skal løses før eller siden. Hvorfor ikke gøre det nu, hvor der er lavkonjunktur, før for at øde pengene væk til en skattelettelse, som giver så utrolig få job? Specielt hvis folk vælger at bruge skattelettelserne til at spare op, for så går det da helt galt for regeringen.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu giver tiden mig desværre ikke mulighed for at læse op af regeringens pakke. Men lige præcis det, som hr. Ole Sohn efterlyser, at man tager fat på kloakområdet, er jo omtalt på side 18 i denne her publikation, så også dér gør vi noget ved at fremrykke investeringer.

Må jeg så have lov til at sige til hr. Ole Sohn: Vi er jo politikere, og derfor må vi også påtage os nogle politiske ansvar. Det ansvar, vi har påtaget os, er at fremlægge en økonomisk pakke, som sætter gang i opsvinget, fremrykker opsvinget, sådan at vi kan få afkortet ledighedskøen med 22.000 personer både i 2004 og i 2005. Til det formål bruger vi også, ud over fremrykning af investeringer, skattelettelser helt i tråd med regeringens politik.

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn for et sidste spørgsmål.

Ole Sohn (SF):

Ministeren glemte at svare på det meget centrale, nemlig om en liberal regering vil give borgerne frit valg, med hensyn til om man ønsker skattelettelser ved hjælp af SP nu, eller om man vil lade sin SP, altså Særlig Pensionsopsparing, blive stående for at sikre sig en bedre pension. Den frit valg-mulighed bør regeringen vel give borgerne. Det er det ene.

For det andet er det, der står i udspillet om kloakkerne, jo ikke noget nyt. Sådan har det væ-

ret længe, det er ikke omfattet af de her nye, restriktive, centralistiske styringsmetoder fra Finansministeriet. Men hvis man skal sætte skub i det, burde man netop bruge nogle af midlerne til en jobpakke, hvor kommunerne kunne få mulighed for at få tilskud og nogle favorable lånevilkår, som gjorde, at man kunne sætte noget arbejde i gang. Det giver jo mange flere job til de opgaver, der skal løses, frem for skattelettelser, hvor man bruger pengene til en charterrejse eller til køb af en bil. Det skaber beskæftigelse på Malta, eller hvor man tager hen, og i Korea.

Jeg forsøger bare at anholde, at regeringen siger, at de kommer med en jobpakke, når det dybest set er den dårligst tænkelige måde.

Derfor et sidste spørgsmål ud over det med SP, som jeg gerne vil have et svar på: Er beskæftigelsesministeren enig med statsministeren, som i Politiken forleden skrev, at det her lige så meget er et ideologisk udspil? Hvis det er den vinkel, der er på, er jeg fuldstændig enig. Der er meget ideologi i det, og det kan tyde meget på, at vi får et valg hen over sommeren, når de nye skattekort kommer ud. Men job skaber det ikke.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For en politiker er hr. Ole Sohns indlæg her meget beskedent, idet det er uideologisk. Der ligger ingen politiske ønsker bag hr. Ole Sohns forslag, det er ren teknik, man kan slå op i tabeller osv.

For os har det været vigtigt, at vi kan fremrykke investeringer, at vi giver skattelettelse, og at vi suspenderer SP-ordningen, samtidig med at vi afsætter over 500 mio. kr. til efteruddannelse og opkvalificering af de ledige.

Det, vi gør med SP-ordningen, er, at vi suspenderer indbetalingerne, og det vil sige, at folk, der vil spare op, må finde et andet sted, deres bank, deres arbejdsmarkedspensionsordning, eller hvor det er, og anbringe de midler. Det er der fuld frihed til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.35

Spm. nr. US 101

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad han mener om den diskussion om loft over priser på busbilletter, som er startet med en artikel i Politiken i går? Det fremgår nemlig af den Politikenartikel,

at ministeren er positiv over for en sådan idé. Det vil jeg da gerne prøve at spørge ministeren lidt nærmere om i dag, om der er konkrete tanker på bedding i regeringen, i Trafikministeriet, på det punkt. Ikke mindst fordi vi jo lige har lyttet til en debat, hvor man har givet ufinansierede skattelettelser til de mennesker, der tjener over 20.000 kr. om måneden.

Derimod får de, der tjener under, ingenting, og det er jo typisk dem, der kører i bus. De får til gengæld enorme takststigninger. Det er den sociale profil i regeringens politik. Derfor kunne det være interessant, om regeringen i det mindste vil lappe lidt og sætte et plaster på der, hvor det gør ondt med bustakststigningerne.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg takker hr. Keld Albrechtsen, fordi der også var et spørgsmål til mig. Jeg skal sige, at vi jo hen over vinteren, januar, februar måned, har haft en, kan man roligt sige, meget heftig debat om taksterne i den kollektive trafik.

Det sætter selvfølgelig mange tanker i gang ... (lydudfald) ... og det har det altså gjort. Men det er lige så klart, at uanset om hr. Keld Albrechtsen bruger alle sine fire spørgeminutter her til at stille det samme spørgsmål, så vil mit svar være, at jeg er nødt til at afvente den rapport, jeg selv har bestilt. Som jeg svarede på et spørgsmål fra hr. Keld Albrechtsen, jeg tror, det var i februar, vil jeg gerne vide, hvad der er opad, og hvad der er nedad i den debat, der kørte både i januar og februar måned.

Så vil regeringen overveje, hvilke muligheder vi har. For det er da klart, at de prisstigninger, der har været i den kollektive trafik fra 1999 f.eks., er meget, meget høje og efter min mening urimeligt høje, og det er netop derfor, jeg har sat undersøgelsen i værk. Jeg kan i øvrigt oplyse hr. Keld Albrechtsen om, at den skulle være færdig her i næste uge. Den bliver færdig formentlig lige inden påske.

Det har været lidt svært at få alt materialet frem til ministeriet, men immervæk må man sige, at med så stort et materiale har det alligevel kun taget 6 uger at foretage undersøgelsen, fordi regeringen har et oprigtigt ønske om at komme til bunds i sagen. Så når jeg får spørgsmålene fra hr. Keld Albrechtsen efter påske, kan jeg også svare helt konkret på spørgsmålene; før kan jeg ikke.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg anser skam ministeren for at være en meget tænksom mand, og derfor ville det have overrasket mig meget, hvis ministeren havde meddelt, at han ikke havde tænkt over det. Jeg vil gerne sige tak for meldingen om, at vi får det materiale, og at det skulle være her inden påske.

Betyder det så, at ministeren vil indbyde til forhandlinger om takstforhøjelserne, inden vi skal have den forespørgselsdebat, som jeg har den ære at være forespørger på, som netop tager sit udgangspunkt i den rapport, der er på vej? Jeg vil nemlig godt gentage det helt principielle spørgsmål, som jeg mener ministeren sådan set godt kan besvare uden at have alle mulige rapporter som baggrund, nemlig om ministeren finder, at takststigningerne generelt er for store, og om vi også kan forudse, at de bliver for store til næste år til januar, og at vi derfor politisk har en bunden opgave, der består i at få dem nedsat?

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen vil have fuld forståelse for, at når rapporten kommer, vil regeringen bruge god tid på at læse den igennem og sætte sig ind i den og så komme med sit eventuelle udspil, afhængig af hvad rapporten giver baggrund for.

Hvad slags forlig, der så bliver om det, hvis der skal laves noget, kan jeg af gode grunde ikke svare på, før jeg ser rapporten. Det kan jo være, at den slet ikke giver anledning til ændringer.

For at gentage, hvad jeg svarede hr. Keld Albrechtsen før, så er det rigtigt, at jeg fandt takststigningerne meget betydelige fra 1999 til 2003, og det er jo netop baggrunden for, at vi har sat undersøgelsen i gang, og derfor kan jeg altså ikke konkludere på den, før jeg ser resultatet af undersøgelsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Nej, det synes jeg er fornuftigt, der er jeg enig med ministeren, vi skal ikke konkludere på ministerens rapport, før vi har læst den.

Men vi ved nu, at hvis vi ikke foretager os noget, så bliver der uacceptabelt store takststigninger i januar 2005. Det ved vi, og det går jeg ud fra at ministeren også kan bekræfte her. Der kommer takststigninger i januar 2005 i en lang række amter, som ligger ud over de almindelige pris- og lønstigninger. Det går jeg ud fra at ministeren allerede nu kan bekræfte, det behøver vi ikke yderligere rapporter for at vide, sådan er 4-

års-budgetterne indrettet i amter og kommuner. Jeg vil gerne spørge, om ikke det er korrekt.

Og hvis ministeren kan bekræfte, at det er korrekt, vil jeg vende tilbage til det helt principielle spørgsmål, nemlig om ministeren så ikke finder, at vi har en bunden opgave, der består i at få lagt et loft over den prisudvikling.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg må gentage, at hr. Keld Albrechtsen må forstå, at jeg ingen forudsætning har for at vide, hvordan prisstigningerne vil være i den kollektive trafik i 2005. Jeg har ikke set nogen udmeldinger om, hvordan den vil være. Jeg har godt set nogle mennesker udtale sig om, at der vil komme visse prisstigninger, men det har jeg slet ingen forudsætning for at vurdere endnu.

Og stadig væk vil jeg ikke hverken af- eller bekræfte nogen ting, før jeg får den rapport, der danner grundlag for den fremtidige diskussion.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for et sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg blot spørge ministeren her til sidst, om det så vil være sådan, at de forventede prisstigninger i januar 2005 vil indgå i den rapport, således at der bliver lavet en oversigt over, hvad der kan forventes i de forskellige trafikselskaber.

Vi ved jo fra Århus Amtskommune f.eks., at den stigning, der bliver en konsekvens af bortfaldet af det statslige takstilskud, ikke er slået fuldt igennem endnu, den slår først igennem i januar 2005. Vi ved også, at der i HUR-området, i hovedstadsområdet, vil være meget betydelige stigninger ud over, hvad der er på pris- og lønstigninger.

Men jeg vil godt spørge, om det vil fremgå af rapporten, således at vi, når vi så vender tilbage efter påske til en debat om de ting, hvad enten det bliver direkte forhandlinger med ministeren eller det bliver her i Folketingssalen under forespørgselsdebatten, har det talmateriale som grundlag for den debat.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Det ville være manipulation, hvis jeg bestemte, hvad der står i den rapport, der kommer. Jeg

aner ikke, hvad der kommer til at stå i rapporten. Jeg har bedt ministeriet undersøge årsagerne til de meget store prisstigninger, der har været indtil nu, og derfor forventer jeg ikke, at rapporten indeholder noget som helst om udviklingen i 2005.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning. (Ophævelse af krav om tilslutningsredegørelse).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 10/12 2003. Første behandling 29/1 2004. Betænkning 10/3 2004. Anden behandling 16/3 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 95 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Formanden:

Efter anmodning ændres rækkefølgen af sager på Folketingets dagsorden for mødet i dag, således at forespørgsel nr. F 34, punkt 16, kommer før redegørelse nr. R 9, punkt 15.